

Ülést tartott a Hazafias Népfront elnöksége

Csütörtökön Kállai Gyulának, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa elnökének elnöklétével ülést tartott a Hazafias Népfront elnöksége. Elfogadta a Hazafias Népfront Országos Tanácsa és országos elnöksége második félévi munkatervét és megvitatta a népfrontmozgalom időszerű feladatait. (MTI)

Négy és fél milliárd forint kiadás a vízellátás fejlesztésére hazánkban

Csütörtökön sajtótájékoztatót tartott be a lakosság és az ipar vízellátásáról Vajda József, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatóhelyettese. Elmondotta, hogy az ország folyói és egyéb leelőhelyei másodpercenként mintegy ezernégyezer köbméter vizet adnak. Ez bőven fedezi az ország jelenlegi és még a későbbre tervezett vízigényét is. A lakosság és az ipar vízfogyasztása tizenöt év alatt csaknem megkétszereződött. A vízellátás sok pénzébe kerül az országnak, ezért a vízműveknek és a fogyasztóknak egyaránt fontos feladata a pazarlás megszüntetése. A fogyasztók gondatlansága miatt elfolyó víz mennyisége eléri az évi harmincmillió köbmétert. Ebből a négy legnagyobb vidéki város: Miskolc, Debrecen, Pécs és Szeged vízellátását lehetne fedezni, s megtakaríthatnánk negyvenmillió forintot.

A felszabadulás óta mintegy 4,5 milliárd forintot költött népgazdaságunk a vízellátás fejlesztésére. A távlati tervek szerint azonban országosan még napi 3-4 millió köbméterrel kell növelni a vízellátást. (MTI)

Program és színvonal

Már európai rangon kezdik emlegetni a Szegedi Szabadtéri Játékokat. Két sikeres esztendő alatt elvitte a hírt a sajtó, a rádió, a televízió, de főként a sok ezer külföldi vendég még távoli földrészekre is. Jónévi és nagy népszerűségű kulturális lapok szívesen áldoznak tekintélyes terjedelmet a mindig szűk ólommezőből a nyári szegedi kulturális ünnepek, és érdeklődő levelek tucatjai jelzik naponta, hétenként, hogy erről az eseményről tudnak már Európában, s erre számíthatnak, készülnék is oroszok, franciák, lengyelek, angolok, bolgárok... Szeged ezzel a kezdeményezésével és az első két esztendő kezdetnek imponáló sikereivel hazánk kirakatába került és kerül ezután minden nyáron. Mert hiszen minden ráértés nélkül vallhatjuk, hogy nyáronként itt Szegeden találkozik egyszerű produkciókban színházi, zenei, művészeti életünk színe-java. A játékok rendező bizottsága nem egy, sem pedig 2-3 színházra, művészeti együttesre támaszkodik, hanem nagy körültekintéssel válogatja össze a művészi gárdát mindenhol, s ezzel olyan minőséget, olyan színvonalat nyújt, amelyre külön-külön egyetlen színházunk, együttesünk sem képes.

Mindezzel eddig nem is lenne különösebb baj, de fel kell hívni a figyelmet egy másik szigorúan elhatározott, de mindeddig kis részben megvalósított elvre is, amelynek az előbbivel való összefüggése igen kézenfekvő. Még nézőtér és színpad sem volt, amikor az előzőekkel egyidőben leszögezték illetékes testületek, hogy a játékok kiemelkedő programja mellé szükséges ahhoz méltó egyéb művelődési, szórakozási lehetőségekről gondoskodni. Az indítók világos és egyszerű: a játékok egy, vagy több előadásának megtekintése nem minden esetben, sőt általában nem tölti ki az itt-tartózkodó vendég idejét és érdeklődését sem elégti ki egymagában, maradjék nélkül. Ha valaki eljön Szegedre Szombathelyről, Hajdúnánásról, Gyuláról, Nagykanizsáról, vagy Helsinkiből, Leningrádból, Ulan Batorból, Bordeauxból, Prágából — és így tovább —, jogosan igényli, hogy más is, többet is mutassunk neki abból a kulturális kincséből, amelyen ez a nagy művészeti kezdeményezés, vállalkozás felülmúl. S itt érkezzünk el a fontos kérdéshez: mit?

Ez az első két esztendőben a mindent akarás hibájába estünk, s jöhíszemű és eredményeire büszke házigazda módján mindent feldicsértünk, mindent eredetinek és egyedülállóknak véltünk. A játékokat kiegészítő programba egészen kicsinyes, nekünk kedves, de az utazó, többfelé megforduló embernek már érdektelen és közönséges dolgokat is beiktattunk. Az idegenforgalmi konjunktúra számos intézményt csábított arra, hogy rendezvényeit a játékok idejére tűzze ki. Pedig könnyű belátni, hogy jelen esetben nem a számszerűségnek van jelentősége, hanem a minőségnek. Amit magunknak és magunk között megcsinálunk, vagy megcsinálhatunk, valamilyen helyi hasznossága miatt, az felesleges a játékokkal kapcsolatba hozni csupán a program sűrítésére, akár közvetett módon is. Nekünk ugyanis a játékok időszakában különös gonddal kell ügyelni minden rendezvényünk színvonalára; arra, hogy amit rendezünk a játékok mellett, az a játékok fényében is önálló rangra tehesen szert.

Jó néhány figyelmeztető gondolatot adott ehhez a témához a közelmúltban lezajlott budapesti idegenforgalmi tanácskozás is, amelyen megállapították jogos észrevételként, hogy a játékok kiegészítő programját eddig általában provinciális szemlélet jellemezte. Ezzel az igazsággal szemben nincs hatásvan ellenérvünk. Mert gondoljunk csak meg őszintén: mi szükség van például arra, hogy kézimunkakiállításra, hevenyész megrendezett népi táncos fesztiválra, vagy szokványos bélyegkiállításra csak a Szege dtől ez időben minden téren sokat váró hazai és külföldi vendégeket?

Ennek ellenére korántsem azt kezdeményezzük, hogy szűkítsük le a kiegészítő programot — ellenkezőleg: tegyük minden eddiginél változatosabbá abból, amivel valóban nem vallunk szégyent, inkább dicsőséget szerzünk. Vajon mi lesz az egykor oly nagy népszerűségű muzsikáló nyári estekkel? Vajon miért ne tudna a Szegedi Nemzeti Színház

Most még nem lenne késő sok mindenre előkészülni, merész, de okos fantáziával. S kell is készülnünk, mert kötelességünké válik országos színvonalat nyújtani a játékok mellett számos rendezvényen. Az erők és eszközök koncentrációja alkalmat és lehetőséget adna arra, hogy ne ötletszerűen, ki-kijáték portáján mutassa be azt, amit éppen alkalmassá vél, hanem magasabb szinten határozzák meg: mi az, amivel a játékokon kívül ki kell rukkolni?

Hasznos lenne olyan társadalmi bizottság működése — akár a népfront keretein belül —, amely a kezdeményezéseket felülvizsgálja és megállapítaná róluk, hogy életképesek-e a játékok fényében, vagy sem. Hasznos lenne néhány elaludt ötletet is szorgalmazni. Így például az egykor már Szegedre szánt filmfesztivált; a legnagyobb és leghíresebb munkáskörösök szegedi találkozásait; nemzetközi fényképkiallítás megszervezését és így tovább. Érdekes lehet ugyanis a dorozsmai szélmalom, a paprika- és a papucs, meg a Kőrösi csárda, de ezek csak a balatoni kecskeköröm magasságáig érnek, s csak kuriozitásukkal jöhetnek számításba. Ide tartalom kell, művészeti és kulturális kincs, aminek híján éppen nem vagyunk, legfeljebb magunknak is fel kell még fedeznünk az ilyen értékeket.

Joggal vetették szemünkre a kiegészítő rendezvények alacsony színvonalát — a játékok és a mellékes program színvonalának egyenlenségét, Rajtunk a sor, hogy fontos kötelességet teljesítsünk e téren önmagunkkal és hírességünkkel, a szabadtéri játékokkal szemben is.

Simon István

A szocialista országok segítségével támogatja a kubai forradalom sikereit

— jelentette ki Maximo Perez Diaz a szakszervezeti aktívák szegedi értekezletén

Tegnap, csütörtökön délután 4 órai kezdettel a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsának elnöksége aktíváértekezletet tartott Szegeden levő székházának kongresszusi termében. Az értekezleten részt vett és felszólalt Maximo Perez Diaz, a hazánkban tartózkodó kubai szakszervezeti küldöttség tagja, a népi milícia csoportvezető parancsnoka, aki Kopta Károlynak, a HVDSZ elnökének kíséretében tegnap délelőtt érkezett Szegedre. Miután megtekintette a szalámigyarát és a város nevezetességeit, eljött a szegedi szakszervezeti aktívák gyűlésére is.

Az értekezleten Juhász József, az SZMT titkára mondtott bevezetőt, majd

Kiss László munkavédelmi felügyelő a SZOT X. teljes ülésének határozatáról tájékoztatta a résztvevőket. Ezután

Szilágyi Sándor, a SZOT nemzetközi kapcsolatok osztályának vezetője számolt be a magyar szakszervezeti küldöttség háromhetes kubai látogatásának élményeiről.

A küldöttség meggyőződött arról — mint mondtotta —, hogy az egész kubai nép forró lelkesedéssel támogatja a forradalmat és Fidel Castrót. Jellemzően bizonyította ezt a kubai dolgozók hihetetlenül lelkes május elseji felvonulása is, amely Havannában reggel 8 órakor kezdődött és este 9 óráig tartott. Az óriási tömegnek Fidel Castro négyórás beszédét mondtott, s amikor éjfél körül bejelentette, hogy most már rövidesen befejezi beszédét, a tömeg kiabálva követelte a folytatást.

— Azt tapasztaltuk Kubában — mondtotta Szilágyi elvtárs —, hogy a népben a mélyes hazafiság mellett egyre inkább erősödik az őszinte szerez-

tet a Szovjetunió és a szocialista országok iránt, a nekik nyújtott támogatásért. Viszont határtalan gyűlölet él a népben az amerikai imperializmussal szemben. Amikor az Amerikai Egyesült Államokban kiképzett zsoldosok megtámadták a kubai népet, akkor velük szemben a gyűlölet és a forradalom iránti lelkesedés vezette győzelemre a kubaiakat.

Szilágyi elvtárs a továbbiakban Kuba történetét ismertette, majd a mai társadalmi viszonyokat elemezve elmondotta, hogy

Kubában véglegesen felszámolták a feudális viszonyokat.

Elvették a volt nagybirtokosok földjeit, államosították az ipar nagyrésztét, a bankokat és a külkereskedelmet, s megkezdték a tervszerű gazdálkodást, a mezőgazdaságban pedig a termelőszövetkezetek szervezését. E változásoknak megfelelően jelentette ki Fidel Castro május elseji beszédében, hogy rövidesen hozzákezdnek az ország új szocialista alkotmányának kidolgozásához.

Ezek után Szilágyi Sándor elvtárs arról a szolidaritási hullámról beszélt, amely a kubai forradalom sikere nyomán a latin-amerikai országokban mindenütt kibontakozott a munkások és a parasztok között.

A nagy tapssal fogadott élménybeszámolót követően Fuzsk András, a Fiatalok Irodalmi Színpadának tagja, Csanádi János Fidel Castro című versének elmondásával köszöntötte a gyűlés kubai vendégét, majd

percekig zúgó taps közben Maximo Perez Diaz emelkedett szólásra.

— A kubai nép forró üdvözlését hozom a magyar népnek — mondtotta. — Az egész kubai nép köszöni azt a segítséget, amelyet a szocialista országokkal együtt az önök hazája Kubának nyújtott.

— A kubai nép megvédte a szabadságát, s tudta, hogy harcában nincs egyedül.

A szocialista országok segítségével, népünk szilárdasága mellett, egyik legfontosabb biztosítéka volt a győzelemnek. A kubai nép meg van győződve arról — mondtotta —, hogy ez a támogatás a jövőben sem marad el, és ezért rendíthetetlenül kitart továbbra is igaza, a forradalom mellett.

Beszéde után kis kubai zászlót adott át Juhász Józsefnek, az SZMT titkárának.

A lelkes hangulatú gyűlés végén a szegedi szakszervezeti bizottságok virágcsokrokat és ajándéktárgyakat adtak át a kubai nép küldöttének.

Egy év alatt 1500 közérdekű javaslat a tanácstag-beszámolókon a város fejlesztésére

A tanácstagok tömegkapcsolatáról tárgyalt a szegedi városi tanács ülése

Tegnap délelőtt 9 órai kezdettel ülést tartott Szeged megyei jogú városi tanácsa. Dr. Dáni Sándornak, a végrehajtó bizottság titkárának jelentése alapján a tanácsülés megvitatta a tanácstagok tömegkapcsolatát. Megállapították, hogy az elmúlt évben, s ez év első felében is

tovább javult, erősödött a tanácsok és a lakosság kapcsolata.

Ezt bizonyítja az is, hogy a tanácstagbeszámolókon 1960-ban mintegy 12 ezer 600 fő jelent meg. A beszámolókon több mint 1500 közérdekű bejelentés hangzott el a hozzászólások során. A választók által elhangzott

közérdekű javaslatokat a kerületi tanácsok összegyűjtötték és a városfejlesztési terv készítésénél figyelembe vették.

Megállapította a tanácsülés azt is, hogy a tanácstagok tevékenységében van még tennivaló, különösen a gyakorlati munka elevebbé tétele érdekében. Nem mindig kielégítő a tanácstagok megjelenése a tanácsüléseken. A részvétel sok esetben akadályozzák az üzemek és vállalatok vezetői is, arra hivatkozva, hogy mindenekelőtt első a tervteljesítés. Ezzel kapcsolatban a tanácsülés elhatározta, hogy felkeresik a vállalatok vezetőit és kéri, hogy a tanács

tagjai részére sokkal nagyobb segítséget és megbecsülést nyújtsanak. A továbbiakban Bárdos Miklós építés- és közlekedési osztályvezető előterjesztése alapján

az útburkolatok felbontásának szabályozásáról

szóló tanácsi rendelettervezetet beszéltek meg. A tervezet indoklása kimondja többek között, hogy évek óta jelentős nehézségeket okoz a közművek és utak, útburkolatok építésének, felújításának összehangolása. Ezért

tanácsrendelet vált szükségessé, amely szabályozza, hogy melyek az útburkolatok felbontására jogosult szervek,

és milyen feltételek alapján lehet útburkolatot bontani. A vita végén határozat született, mely szerint a végrehajtó bizottság elnöke a tanácsi rendeletet a Népköztársaság Elnöki Tanácsához terjessze fel, majd annak nyilatkozatától függően gondoskodjék kihirdetéséről.

Odesszai képkiallítás nyílik Szegeden

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei elnöksége már korábban baráti kapcsolatot épített ki a Szovjet—Magyar Baráti Társaságnak szovjet testvérosunkban, Odesszában működő bizottságával. Arra kérték őket, nyújtsanak segítséget ahhoz, hogy megismerhessék a szegediekkel az odesszaiak mindennapi életét és magát a szovjet testvérvárost is.

A kérdést örömmel teljesítették, és Odesszából — a Szovjet Híradó, a Szovjet—Magyar Baráti Társaság ma-